

পৃথক (২০২১) (SEC)

ড বিবিষ্টি কুমাৰ বৰুৱা গণাধিদ্যালয়

— ঘাতক তৃতীয় সন্মাদিক

নাম— বৈষ্ণী আৰ্থকীয়া

বিষয়— লৰ বৈষ্ণৱ তেতি আন্দোলন
বুলিলে কি বুঢ়া ? তেই আন্দোলন
গণপুৰুষ অংকবদেৱে জাৰ
গণপুৰুষ মৰিহেৰেৰে হেমিকা ।

কাল নং — ২২৫ (UA-191-299-0215)

* নৱ বৈষ্ণৱ ভক্তি জ্ঞানোন্নয়ন বুলিলে কি বুজা ? এই
জ্ঞানোন্নয়নত স্তম্ভপুৰুষ আংকৰদেৱ আৰু স্তম্ভপুৰুষ -
স্বৰ্গদেৱৰ তুলনিক লিখা -

Ans - জ্ঞানদেৱ জনসাধাৰণক একে ঈশ্বৰ স্মৃতি কৰাব
বাবে স্তম্ভপুৰুষ আংকৰদেৱে নৱ-বৈষ্ণৱ ভক্তি জ্ঞানোন্নয়ন
পাতনি ফেলিছিল। শোভাৰ-শোভা আত্মিকতা যি
অপৰূপী নৱ-বৈষ্ণৱ ঈশ্বৰ প্ৰবাহ জ্ঞানদেৱ বুকুৱেদি
প্ৰবাহিত হৈছিল তাৰ স্মৃতি-জ্ঞান আছিল আংকৰদেৱৰ আৰু
ভক্তি ঈশ্বৰ চৰ্ছান। দক্ষিণ আত্মিকতা দক্ষিণ
ভাৰতত হিন্দু ঈশ্বৰ কেন্দ্ৰিক এক বিশেষ ভব্যাত্মিক
জ্ঞানোন্নয়ন জাৰণ হৈছিল। আৰু আন ২৫-১৫
আত্মিকতা ভিত্তত এই জ্ঞানোন্নয়ন দক্ষিণ ভাৰতত
বিস্তাৰ পায়। এই জ্ঞানোন্নয়নক জ্ঞান "ভক্তি জ্ঞানোন্নয়ন"
বুলি কোৱা হয়।

এই দক্ষিণভিত্তিক ভাৰতৰ বিভিন্ন প্ৰান্তৰ
প্ৰেৰণাত্মক স্তম্ভপুৰুষ প্ৰতিষ্ঠা, দার্শনিক তথা বৰ্ণ-স্বৰ্গ
নেতৃত্বত ভক্তি জ্ঞানোন্নয়ন দৰ্শন-সাধাৰণৰ স্মৃতি
দক্ষিণ হৈ উঠে। আদিৰ পৰা পাঁচলৈ বছৰো
জাৰিক বৰ্ষৰ পূৰ্বে ভক্তি জ্ঞানোন্নয়নে দক্ষিণভাৰতীয়

লোকবোৰে জাকৰ্ষণ কৰিছিল। তেওঁ বৈৰব মূল-মন্ত্ৰ হ'ল
 স্মরণ-কীৰ্ত্তন। তেওঁ বৈৰব মকলোৱে একে লগে বহি
 নাম কীৰ্ত্তন কৰি কৃষ্ণ উপবানৰ প্ৰতি স্ৰদ্ধা-তেওঁ মেৱা
 জাপবচৰ পাৰে। মহাপুৰুষ শংকৰদেৱৰ দান্দিবৃত্ত আৰু
 গাৰ্ভদেৱ, দাগোদেৱ, হৰিদেৱ, নাৰায়ণ ঠাকুৰ, গোপালদেৱ,
 ভেট্টদেৱ আদি বহুকেইজন মন্ত্ৰ-মন্ত্ৰ পুৰুষে তেওঁ বৈৰব
 প্ৰতি মকলো চাইলৈ কঢ়িয়াই নিছিল। অৱ চিন্দুকপে
 জগন্নাথ জাদিগু পাঁচশাৰুৰ জৰিক মজানুৰুনা জা
 প্ৰতিজন গাঁৱত থকা নাম গাৱে হৰি নামৰ ধ্বনিৰে জাকৰ্ষণ
 কৰি তেওঁ বৈৰব পালন কৰি আছে। হিন্দুৰ
 প্ৰতি অনুৰক্ত ভাৱে হ'ল তেওঁ। তেওঁ বৈৰব পালনৰ
 বাবে স্ৰদ্ধাৰ জাৱশ্যক। মহাপুৰুষ শ্ৰী মন্ত্ৰ শংকৰদেৱে
 ভাৱত প্ৰতিদ্বৈত তীৰ্মজ্ঞান দৰুই প্ৰেৰণ কৰি হিন্দু
 বৈৰব মূল স্ৰদ্ধাৰেৰে সৰি মাৰি জেৰ্ণামণ কৰিছিল।
 জাপৰত পুৰাণকে মকলোৰ মূল বুলি মতপোষণ
 কৰি তেমেতে জগন্নাথ তেওঁ জালালনৰ প্ৰতি
 ধৰিছিল। তেওঁৰ বাবে তেওঁ জগন্নাথ মজা
 মনক নকৈ পঢ়ি তুলিলে।

তেওঁ জালালনৰ প্ৰামাণিক উদ্দেশ্য
 আছিল - যোগ-যজ্ঞ, বলি-বিধান, জৈৱিক নিয়ম-নীতি

পূৰ্ণ জাৰু ফটিলতাৰে ডেৰা পূজা-পাতল, জোতি-শ্ৰেহ,
 -স্মৃতি পূজা জাদিৰ গৰা স্মৃতি কৰি হিন্দু বৈশ্বিক
 এক-দৰল জাৰু উদাৰ কৃশত স্মৃতিষ্ঠা কৰা ।
 উল্লেখযোগ্য যে এক্তি জালোচনালৈ যি নতুন দৃষ্টি
 তজ্জা চিন্তাধাৰাৰ বিকাশ জাৰু মেৰাঘ ঘটাছিল
 তাৰ ফলত মনস্ৰ অবতুৰি ই এক জালোচনৰ
 বশে লোৱাত মফল হয় । ব্ৰাহ্মণ জাৰু পুৰোহিত
 মেৰান বৈশ্বিক ব্যৱস্থাৰ পূৰ্ণগোষকতাত এক্তি জালোচনৰ
 জাৰুলৈকে তেৰতীয় হিন্দু-মজাৰ ব্যৱস্থাও যশ্ৰেষ্ঠ
 মৌতিক জাৰুফলন জাৰু মাংস্কৃতিক বিগলু জাৰু
 দৃষ্টি হৈছিল ।

নৱ বৈশ্বিক এক্তি জালোচনালৈ তেৰতীয় জনসাধাৰণৰ
 বৈশ্বিক তজ্জা-মামাদিক জাৰুলৈ এক নৱ জাৰু
 জাৰুলিছিল, স্মুল জাদৰ্শৰূপে মেৰাৰ কৰা হৈছিল যে
 স্মৃতি লোডিৰ বাৰে জাত্যিক ফটিলতাৰ ডেৰা, বন্দ-
 -মংস্কৃত জাৰুবিয়ে পাৰিপূৰ্ণ বিলাপী জাৰু বক্ষণশীল
 নিয়ম-নীতি, বালি-বিধান, যাগ-যজ্ঞ জাদিৰ
 কোলো মেসোফল নাৰ্শ, উদাৰ জাৰু জাৰু মনোভাৰে
 কেৱল একক-মস্তাক জাৰু^{কৰি} মামা-মোহ বিদৰ্শন দি
 পাৰিলেই স্মৃতি মেসু হব । যিহেতু এক্তি জালোচনৰ

ঐশ্বর্য স্বাৰ্ণ জাতি-ধৰ্ম-বৰ্ণ নিৰ্বিচাৰে সকলোৰে
 বাবে সুকলি জাহিল পেশ্ব বাবে ই সমাজৰ
 সকলো জৰতে জনঅৰনীয় স্বপ্নত জনপ্ৰিয় হৈছিল।
 দাম্ভিকগৰ্ভে নানান জাতি জনজাতিৰে ভৰি গুৰু ঠগ-
 পুৰ ভাৰতৰ ঐশ্বৰি বিচিৰে জনমনভূমিত প্ৰকৃতভাৱে তেজ
 কালত্মী সন্ধান পুৰুষ, বহু-প্ৰতিভাধৰ ব্যক্তি জীমন্ত
 শংকৰদেৱে লক্ষ্যতৰ দুৰ্গাৰে এক দক্ষিণতক জ্ঞান
 জ্যৈষ্ঠিক পাবিৰুশ স্থি কৰাৰ উদ্যোগে -
 নব্য-বৈষ্ণৱ জ্ঞানোন্নয়নক- জনমত প্ৰেমাৰ কৰিবলৈ
 জাৰণু কৰিছিল। ঐশ্বৰ জ্ঞানোন্নয়নৰ নেতৃত্ব দিওঁতে
 জীমন্ত শংকৰদেৱে ঐশ্বৰী কৰ্মা এলদৰেই বুদ্ধি-
 পাৰ্শ্বছিল যে যেতিয়ালৈকে জনসাধাৰণে মীতা-অপৰত.
 বেদ-বেদান্তৰ জন্মনিৰ্মিত জ্ঞানৰ প্ৰস্ফাৰণ কৰিব-
 লোৱাৰে তেতিয়ালৈকে জ্ঞান দুৰ্বিৰ্বাদীয়ে ধৰ্মশাস্ত্ৰৰ
 নামত জনসাধাৰণক বিপদে পৰিচালিত কৰি থাকিব।

জীমন্ত শংকৰদেৱৰ তেতিয়া ধৰ্মৰ জন্য জেটা
 বৈশিষ্ট হৈছে জ্ঞানোন্নয়নৰ এক উদ্যোগ দেৱতা
 কৃষ্ণ বিষ্ণুত জ্ঞানোন্নয়ন, কিন্তু তেনে ধৰ্মদৰ্শ প্ৰতিষ্ঠা
 জাৰণু প্ৰেচাৰ কৰিবলৈ যাওঁতে শংকৰদেৱে জন্য
 তত্ত্বাৱস্থিত স্ব-ধৰ্ম প্ৰেৰণান্বিত ধৰ্মীয় নেতাৰ
 দূৰে বৰ্জনাৰ জাৰণ কৰি জন্য দেৱ দেৱীৰ

জাতিত্বক জেয়িকাৰ কৰা নাহি, একেধৰণৰ
প্ৰেচাৰ কৰাৰ প্ৰেধান চিন্তাশীল আছিল মানুহৰ
বিকল্পিত জাতৰ কৰি চিন্তাশীল দেশৰ প্ৰতি একোপ্ৰকাৰ
জনা জাৰ প্ৰেচাৰ প্ৰেচাৰ কৰা ।

শংকৰ দেৱৰ দ্বাৰা প্ৰেচাৰিত 'নৱ বৈষ্ণৱ'
জাতিত্বক জেয়িকা জেয়িকা জেয়িকা জেয়িকা
কলাৰ উত্তৰণৰ ক্ষেত্ৰত একে নতুন প্ৰাণকৰণৰ
প্ৰেধান কৰিছিল, জেয়িকা কৰিৰ প্ৰাৰম্ভ
এটা ইয়াৰ যোগেদিয়েই হৈছিল ।

শংকৰদেৱৰ বহুশ্লোকী জেয়িকা জেয়িকা কৰি
'দাহিত্য' ইতিহাসকৰ দৰেই এটা সুশ্লোকী
'শংকৰী যুগ' বুলি জেয়িকা কৰাৰ লগতে 'নৱ-
বৈষ্ণৱ যুগ' বুলিও জেয়িকা কৰে । জেয়িকা -
শংকৰদেৱে জেয়িকা কৰা 'নৱ বৈষ্ণৱ জেয়িকা'ৰ
প্ৰেধান জেয়িকা প্ৰেচাৰৰ বাবে বিবিধ 'দাহিত্য'বা
'ৰচিত' হৈছিল বাবে 'জেয়িকা-দাহিত্য' বা 'নৱ-বৈষ্ণৱ
দাহিত্য' প্ৰকাশ জেয়িকা প্ৰেধান জেয়িকা লাও কৰিছিল।
এই সুশ্লোকী 'শংকৰী যুগ' 'নৱ-বৈষ্ণৱ যুগ' বা
জেয়িকা যুগ বুলি কোৱাৰ ক্ষেত্ৰত 'বৈষ্ণৱ ক'ৰ পাৰি
'শংকৰী দাহিত্য', 'নৱ-বৈষ্ণৱ দাহিত্য' বা জেয়িকা

ভক্তি-সাহিত্যৰ সাক্ষত কোনো সাক্ষৰ্য লাই ।

ভক্তি জ্ঞানদানৰ সান্নাটিক-পাটভূমিত প্ৰকৃৎনাই
প্ৰেমৰে ঐ কৰ্মতে নিজে ক্ৰক্ৰিত কৰি ৰাশে যদিও
শিছিলে স্মৰিতোৱেও ঐ বৰ্মত নিমগ্ন হৈ দাৰে কি
জাচৰ্যকৰ ঘোৰ সাক্ষৰ্য স্মৰিতোৱে প্ৰকৃৎনাই প্ৰেমৰ
দৰ্শনতৈ তেওঁৰ প্ৰতি জাকৰ্ত হয় । প্ৰবাদ জনুপৰি
ৰামদামে পৰজাৰে কৰজাৰক পৰিচয় কৰি দিয়াৰ পিছত
দুয়োজনাই তুলিলে তৰ মুদুত লিপু হৈছিল । স্মৰিতোৱে
সাক্ষ বৰ্মকো সন্মৰ্মন কৰি প্ৰকৃৎনাই সৈতে সংস্কৃত
জাৰিৰাম তৰ কৰে জাৰ প্ৰকৃৎ সাক্ষৰ্যও নৰ বৈষ্ণৱ
বৰ্ম জনুপৰি সাক্ষৰ্য যুক্তিৰে সন্মৰ্মন কৰিছিল ।
জাৰসৈত স্মৰিতোৱে সৈত সান্নাট প্ৰকৃৎনাই চৰণত
সাক্ষৰ্য লৈছিল ।

নিশ্চিত ভাৱে সাক্ষৰ্যদেৱৰ প্ৰতিভা জাছিল
দিপলু সৈয়বা, বিজ্ঞান ব্যক্তিত্বৰ জাৰিকাৰী সাক্ষৰ্যদেৱে
নৰ-বৈষ্ণৱ বৰ্মৰ সৈয়বি নিৰ্জাতা যদিও স্মৰিতোৱে
শিষ্য হিচাপে লাও কৰাৰ পিছতহে নৰ বৈষ্ণৱ বৰ্ম
দৰ্শিতা লাও কৰে । জাৰ স্মৰিতোৱেও সন্মৰ্ম
সাক্ষৰ্যদেৱৰ পদাংক জনুপৰণ কৰিয়ে শিছিলে
জাপুৰাৰ্থ সান্নাট ।